SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA *2025-2028*

Rok akademicki 2027/2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Warsztat wydawniczy
Kod przedmiotu*	IVB7
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Filologia polska
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	III rok, 5. semestr
Rodzaj przedmiotu	Specjalnościowy
Język wykładowy	Język polski
Koordynator	Dr Anna Dworak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Dr Anna Dworak, dr hab. Jan Wolski, prof. UR

***** *-opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce*

1.1.Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Zaj. warsz.	**Liczba pkt. ECTS**
V								30	2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

Zaliczenie z oceną

2.WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza z zakresu edytorstwa, poprawności językowej i redakcji tekstu. Umiejętność pracy zespołowej oraz posługiwania się podstawowymi narzędziami informatycznymi.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie przygotowania publikacji do druku: od wyboru materiału, poprzez redakcję, skład, korektę, aż po finalną publikację w formie PDF.
C2	Doskonalenie umiejętności współpracy w zespole redakcyjnym oraz zarządzania procesem wydawniczym.
C3	Rozwijanie kompetencji edytorskich w pracy z tekstem literackim, naukowym i/lub publicystycznym.
C4	Kształcenie odpowiedzialności zawodowej i świadomości roli redaktora w procesie tworzenia publikacji.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych [1]
EK_01	Student potrafi samodzielnie opracować publikację od strony redakcyjnej i technicznej, przygotowując ją do druku.	K_U01, K_U04, K_U03, K_U09
EK_02	Student współpracuje w grupie redakcyjnej, planując i realizując kolejne etapy pracy nad publikacją.	K_U13, K_K03
EK_03	Student rozumie zasady ochrony własności intelektualnej i stosuje prawo autorskie w praktyce wydawniczej.	K_W10, K_K03
EK_04	Student krytycznie ocenia materiały pod względem językowym, stylistycznym i merytorycznym oraz proponuje rozwiązania redakcyjne.	K_U06, K_U07
EK_05	Student wykorzystuje narzędzia informatyczne do składu tekstu i przygotowania publikacji elektronicznej.	K_U09

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Wprowadzenie do procesu wydawniczego: od pomysłu do publikacji. Kryteria wyboru tekstów do publikacji. Projektowanie kształtu publikacji (wybór teksów, zaplanowanie ich kolejności, materiałów pomocniczych, spisów itp., wybór formatu, a w przypadku publikacji drukowanej rodzaju papieru, oprawy itp.).

[1] W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Redakcja merytoryczna i językowa. Skład i łamanie tekstu: zasady typografii i edytorstwa. Korekta autorska i korekta wydawnicza. Korekta techniczna. Przygotowanie okładki i materiałów promocyjnych. Ochrona praw autorskich w praktyce wydawniczej. Publikacja w formie PDF – standardy i przygotowanie pliku do druku lub publikacji online. Promocja publikacji w mediach społecznościowych.

3.4 Metody dydaktyczne

Praca projektowa: zespołowe przygotowanie publikacji.
Konsultacje indywidualne i zespołowe.
Analiza przykładów publikacji (korekty, składu, edytorstwa).
Warsztaty praktyczne (skład tekstu, redakcja, korekta).
Praca z wykorzystaniem narzędzi informatycznych (np. programy do składu tekstu i grafiki).

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Ocena jakości przygotowanej publikacji (projekt)	Zajęcia warsztatowe
EK_02	Ocena pracy zespołowej, obserwacja w trakcie zajęć	Zajęcia warsztatowe
EK_03	Test znajomości zasad prawa autorskiego	Zajęcia warsztatowe
EK_04	Analiza i ocena wykonanej korekty/redakcji	Zajęcia warsztatowe
EK_05	Ocena poprawności przygotowanego składu publikacji	Zajęcia warsztatowe

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Udział we wszystkich etapach projektu publikacyjnego. Aktywne uczestnictwo w zajęciach warsztatowych. Oceniona publikacja musi spełniać standardy edytorskie (językowe, graficzne, techniczne). Pozytywny wynik testu z zakresu prawa autorskiego.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30 godzin
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5 godzin
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta	25 godzin

(przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	
SUMA GODZIN	60 godzin
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Anusiewicz J., Sławiński J. (1996). *Słownik polszczyzny potocznej*. Warszawa–Wrocław.

Bilingham J. (2007). *Redagowanie tekstów*. Warszawa.

Czarnecka A., Podracki J. (1995). *Skróty i skrótowce*. Warszawa.

French N. D'Andrade H. (2022). *Zrób projekt typo*. Przeł. R. Oleś. Kraków.

Karpowicz T. (2009). *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Karpowicz T. (2020). *Polszczyzna wzorcowa w praktyce zawodowej redaktorów*. Warszawa.

Mackiewicz Ł. (2020). *497 błędów. Jak nie zbłądzić w zawiłościach polszczyzny*. Elbląg.

Markowski, A. (2012). *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*.Warszawa.

Müldner-Nieckowski P. (2007). *Wielki słownik skrótów i skrótowców*. Wrocław.

Nowy słownik języka polskiego z frazeologizmami i przysłowiami (2005). Pod red. E. Polańskiego. Warszawa.

Polszczyzna na co dzień (2006). Pod red. M. Bańki. Warszawa.

Uniwersalny słownik języka polskiego PWN (2008). T. I–IV. Pod red. S. Dubisza. Warszawa.

Wielki słownik języka polskiego (2012). Pod red. E. Polańskiego. Warszawa.

Wielki słownik ortograficzny PWN (wydanie najnowsze). Pod red. E. Polańskiego. Warszawa.

Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN (2008). Pod red. A. Markowskiego. Warszawa.

Ambrose, G., Harris, P. (2007). *Twórcze projektowanie*. Tłum. J. Hübner-Wojciechowska. Warszawa.

Ambrose, G., Harris, P. (2010). *Pre-press. Poradnik dla grafików*. Tłum. U. Kowalczyk. Warszawa.

Chwałowski, R. (2002). *Typografia typowej książki*. Gliwice.

Mitchell, M., Wightman, S. (2015). *Typografia książki. Podręcznik projektanta*. Tłum. D. Dziewońska. Kraków.

Willberg, H.P., Forssman, F. (2004). *Pierwsza pomoc w typografii. Poradnik używania pisma*. Tłum. M. Szalsza. Gdańsk.
Wojeński, J. (1990). *Technika liternictwa*. Warszawa.

Literatura uzupełniająca:

Bąba, S., Liberek, J. (2003). *Słownik frazeologiczny współczesnej polszczyzny*. Warszawa.
Jodłowski, S. (2002). *Zasady interpunkcji. Podręcznik*. Oprac. nauk. i red. J. Godyń. Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.
Łozińska, M., Zdunek, U. (2011). O znaczeniu i roli różnych źródeł poprawnościowych w warsztacie redaktora. „*Język Polski*", XCI, z. 2–3, s. 152–159.
Piotrowicz, A., Witaszek-Samborska, M. (2011). Poradnictwo językowe a zmiany w normie kodyfikowanej. „*Język Polski*", XCI, z. 2–3, s. 125–133.
Podracki, J. (2005). *Nowy słownik interpunkcyjny z zasadami przestankowania*. Warszawa: Świat Książki – Bertelsmann Media.
Słownik wyrazów obcych (2002). Pod red. I. Kamińskiej-Szmaj. Wrocław.
Strona internetowa Komisji Kultury Języka KJ PAN.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej